

KAMMERMUSIKFORENINGEN

134. SÆSON 2021-2022

Christians Kirke, Christianshavn

”Doktors Aften” 7.2. 2022 kl. 19.30

Doktors Aften er en tradition i Kammermusikforeningen af 1887. Den skriver sig fra den periode hvor bestyrelsen bl.a. havde den nu afdøde læge og bratschist i DR Symfoniorkestret Henrik Olsen som medlem. Hvert år sammensatte han et af sæsonens programmer med kammermusik udført af musikalske venner og slægtninge.

Traditionen er fortsat med Henrik Olsens søn, Frederik Øland, som medlem af bestyrelsen – også selvom han ikke er læge, men derimod violinist i den internationalt anerkendte Danske Strygekvartet. Sammen med ham hører vi kolleger og familiemedlemmer, derunder en enkelt ægtefælle.

Dette er i år programmet på Doktorens Aften:

W.A. Mozart: Strygekvintet g-mol, KV 516

Allegro

Menuetto: Allegretto

Adagio

Adagio - Allegro

Violiner: Frederik Øland, Gunvor Sihm

Viola: Katrine Bundgaard, Caroline Risbo Gammeltoft-Hansen

Cello: Birgitte Øland

Dette er et af Mozarts mest medrivende og gribende kammermusikværker. I 1787, da han skrev det, var alt i gang med at gå skævt for ham – hans far lå for døden, og musiklivet i Wien viste ham slet ikke velvilje. Han skrev til sin far om døden som ”menneskehedens og mest oprigtige ven” og som ”den nøgle der åbner for vor sande lykke”. Og musikken vi hører her, er fuld af rastløs og forpint uro. De hurtige figurer sukker og emmer melankoli. Vi er kort inde over dur, men ender i resigneret stemning. Og anden sats, en menuet, er alt andet end en munter selskabsdans. Dystre akkorder falder tungt, endda på ellers ubetonede taktslag. Om tredje sats, Adagio, sagde Tjajkovskij at ingen nogen sinde så fremragende har formået musikalsk at udtrykke følelsen af resigneret og utrøstelig sorg. Finalen begynder i mørk adagio, tunget af dissonanser og uforløst spænding- men da indtræder en maksimal kontrast med en hoppende rondo i frydefuld dur. Kan de her dele virkelig passe sammen? Sådan kunne man spørge. Hvor tankeløst spurgt – det er jo netop på baggrund af al det opsparede mørke i de første satser at finalen får sin fulde, brusende og forløsende virkning.

Pause

Felix Mendelssohn-Bartholdy: Strygeoktet i Es-dur, op. 20

Allegro moderato ma con fuoco

Andante

Scherzo: Allegro leggierissimo

Presto

Violiner: Frederik Øland, Gunvor Sihm, Per Friman, Astrid Øland

Viola: Katrine Bundgaard, Caroline Risbo Gammeltoft-Hansen

Cello: Jacob la Cour, Birgitte Øland

En 16-årig knægt skrev dette mesterværk i 1825. (Dog er det blevet påvist for ikke længe siden at han som moden 23-årig reviderede en del i det før dets publikation i 1832.) Fra først til sidst bobler musikken af fræk og lyksalig vildskab. Første sats er den klart længste, men hvirvler af sted fra først til sidst. I andensatsen er der stænk af melankoli – som bliver ophævet af en prangende variation af farver i instrumentationen. Tredje sats minder om den senere musik til Shakespeares *En skærsommernatsdrøm* – om den sagde Mendelssohns søster Fanny at man føler sig svævende i alfernes verden. I slutsatsen citerer Mendelssohn koret "And He shall reign forever and ever" fra Händels Messias. Her demonstrerer unge Mendelssohn sit tekniske mesterskab med en 8-stemmig fuga der kører ufortrødent op gennem instrumenterne, fra bund til top. Hele oktetten er en halv times eufori i et løssluppet Slaraffenland – fuldt ud en hjertestyrkende modgift for os lyttere der har svælget i Mozart-kvintettens urolige smerte.

Jul i familien Mendelssohn-Bartholdy

Koncerterne i Kammermusikforeningen af 1887 støttes af:

Augustinus Fonden
Knud Højgaards Fond
Konsul George Jorck og Hustru Emma Jorck's Fond
Københavns Kommune
Lemvig-Müller Fonden
Solistforeningen af 1921
William Demant Fonden
Aage og Johanne Louis-Hansens Fond